

1920-12-22

AFSENDER

Louise Dahlerup

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Kildevang

Arkivplacering:
Mappe 143 nr. 6

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Kildevang 22.12.20

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 143 Nr. 6

Hø. Professor Jakob Skovgaard.

Det er mig undskyldt mig at jeg først nu besvarer Deres Spørgsmål om Salg af mine Ting; men dels blev jeg forkeilet, da jeg kom hjem fra København og dels har det taget nogen Tid at få undersøgt Prisforholdene.

Lignende bliver der ikke saa meget som jeg vil sælge; men jeg vil fordele dem at lægge mine Skulpturer, som jeg har paa mit Atelier, imod at jeg end får Plads paa Teatret til nogle enkelte Ting saadan en Guldurver. 3 Alles Børn, og nogle mindre Ting, som

alle. Kan samles i den store Kiste
som jeg foreslår, der ikke er særlig
Borlig for. Jeg skal særskilt
notere op de Ting, som er til
Salgs og de Ting som er til Leas.

Det forekommer mig at være
rimeligt at jeg, i Lighed med
at Professorerne har faaet en
slags skriftlig Entenret med
sin Entenret, ogsaa faar
nogen skriftlig Sikkerhed,
nemlig ønsket jeg gerne ikke
at blive undergivet nogen anden
væsentlig Dames Myndighed, og
ikke at risikere nogen Opsigelse,
i Særleshed, dersom den Rimb-
meriske Lektur skulde gaa over
paa andre Hænder.

Med venlig Hilsen og Gnsmt
om du glædelig Jule af 29-12-20
Ov. 29/12 20 Kladder til Afsluttende

Folk Beris Louise Dahlrup
Med tak for oplysningerne om lån og salg af gen-
stande, skal jeg med hensyn til den skriftlige sken-
kerhed De ønsker, for det første udtale, at det kun
er fordi De står i et enestående og nedadrettet forhold
til fortagendet, at jeg har fundet det nødvendigt, at
klare visse forhold mellem os skriftligt, forhold,
som overfor de andre damer falder ganske af sig selv.
Jeg skal her særlig nævne den ret til afskedige, som
jeg må betinge mig, den er jo ganske selvfølgelig overfor
de andre damer. Men jeg har det ikke ^{og forventer} at jeg ikke får brug for denne ret en eneste gang. Overfor De
vilde det være mig særlig pinligt, at bruge den, så De
kan være rolig for, at det næppe vil ske, men jeg kan
ikke frastribe mig den, selv om jeg er overbevist om, at
den vil vise sig overflødig. Hvad angår ike at
sætte nogen anden værdi over De, så mener jeg

der næppe kan blive tale om andre, end min
datter, idet arbejdsordningen (såsom opsyn med
garn, regnskab, beskrivelse af lokaliteter osv.) fordeles
på forskellige hænder, men damerne ellers står på
lige fod. Men hvad min datter angår, må De
erindre, at hun i tvivlsspørgsmål er min stedfortræder.
Således, at i tilfælde, jeg ikke selv kan være tilstede,
hendes afgørelse i øjeblikket må være den der
gælder. Skulde der ellers være tider, hvor jeg har
stedfortræder nødvendig, mand eller kvinde, taget udenfor
de ^{stadigt} arbejdendes kreds, må De nødvendigvis lige så
vel som de andre damer rette Dem efter vedkommende,
(som var det mig selv), og der står mig til ^{regnskab} ^{hermed} mener
jeg at have givet Dem en forklaring. De kan være
tyent med, så De forstår, at jeg følger en ordning,
som forebygger misforståelser og åbner vej for godt
samt arbejde. Efter dette siger jeg Dem at ordne mig
med arkitekt Jørgensen og Aarhus, uafhængigt
af hvad De svarer. (Indsættelse forudsat slutningen)
1 Når jeg arbejder i stuen ved siden